

Dr. Bodó Sára egyetemi tanár köszöntése

Főtiszteletű Tanárnő, kedves Sára!

Abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy én a 60 év feletti a Tanári Kar nevében köszöntselek Téged a 60. évést. Ritkán éri az embert ilyen megtiszteltetés, mert ritka az az alkalom, vagy inkább egyszeri és egyedi, hogy Dr. Bodó Sára kolleganónk 60 éves legyen.

De mit is jelent ez? Én mint biblikus 1Mózes 6,4. alapján már többször megfogalmaztam, elmondtam és le is írtam, hogy a 60 év az ember életében az első félidő végét jelenti és ugyanakkor a második félidő kezdetét. Kedves Sára ezek szerint Te most az első félidő végén és a második félidő kezdetén vagy.

Minden ember számára kérdés, hogy mit hoz a holnap nap, mi lesz holnap? Még inkább kérdés, hogy mi lesz a második féldőben? Ez az én életemnek is nagy és sokszor aggodó kérdése. Nem tudom rá a választ. Ha tudnám, próféta lennék és nem nyugdíj előtt kóborgó egyetemi tanár. Két dolgot viszont tudok. Az egyik az, hogy végigjártam az első féldőt. Mózesnek megadatott, hogy a második féldőt is végigjásza. A másik dolog, amit tudok, hogy nem tudom, a mi mennyei Edzőnk, hány percet ad nekem a második féldőben. De jó, hogy nem tudom. Így minden gondolatnak alján nyílhat a halk remény a Paraszt Kántáta dallamával, hogy a második féldő végéig van még 60 esztendő.

Kedves Sára, azt hiszem, gondolom, hogy ezzel Te is így vagy és valamennyi 60 éves így van. Épp ezért úgy gondolom, hogy most nem az a fő kérdés, hogy mi lesz és hogy lesz, hanem az, hogy mi volt, azaz hogyan telt el az első féldő?

Amikor végigolvastam a szakmai kurrikulumodat, akkor az volt az érzésem, hogy a himnuszt kéne élelni, hisz ez a kurrikulum, (hogy továbbra is a sport világában és nyelvezetében maradjunk), annyi góllal van tele, hogy a mai napon világbajnoksági szinten gólkirályt ünnepelhetünk és köszönhetünk. Szakmai teljesítményedhez, performanciádhoz, közölt írásaidhoz, átfogó, számos területre lebomló professzionális tevékenységedhez minden hozzászóló emberi szó erőtlén és elégtelen a képviselt érték kifejezésére.

Mindentől függetlenül mégis szeretnék néhány dolgot elmondani, ami hozzánk köt Téged, és minket Hozzád, és ezzel, amit el szeretnék mondani, köszönteni szeretnék Téged és egyben köszönetet mondani.

Kedves Sára, először is szeretném megköszönni Neked azt, hogy évekkal ezelőtt minden debreceni egyetemi munkád és elfoglaltságod mellett ez előtt 10 évvel elfogadtad a felkérést, a meghívást, hogy taníts nálunk, a Babes-Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző Karán a pasztorálpszichológia mesteri szakon korházi lelkigondozást, betegek és öregek lelkigondozását, majd valláspszichológiát és a gyász lelkigondozását. Első perctől kezdve szakmai tudásoddal, pedagógiai készségeddel és szeretetet sugárzó lelkiségeddel, mosolyoddal és humoroddal a szak egyik alaptanára lettél. Sokan jöttek és végezték el a szakot, mert a Te tanáregyéniséged vonzotta a diákokat, s Nálad nemcsak tudományos képzésben részesültek, hanem egyéni kérdéseikre, saját lelki életük kiegyensúlyozására és megsejlesztésére is felkészítést kaptak.

Ez a köszönetcsokor bővül azzal a köszönetvirággal is, amivel szeretném megköszönni Neked azt a kitaró és sokszor áldozatot is vállaló tudományos munkát, amit az Ekumene Doktori Iskolában fejtettél ki. Sokszor tudtam, hogy nagyon elfoglalt vagy és sajnos, egészségi problémákkal is küzdesz, de ennek ellenére egyszer sem fordult elő, hogy a Hozzád küldött kopogtató doktorandusznak ne nyitottál volna ajtót és könyvtárszobát. És amikor a nyilvános védés opponensének kértelek fel, egyszer se fordult elő, hogy nemet mondjál és ne írd meg idejében a szakreferátumot. Ezzel a hűséges és kitaró tudományos munkáddal több mint tizenkét, ma már teológiai doktor tudományos életében hagytad kezdednyomat.

A Példabeszédek könyvében azt olvassuk: „Miként egyik vassal a másikat élesítik, eképpen az ember élesíti az ő barátjának orcáját.“ (Péld. 27,17.) Kedves Sára, köszönjük, hogy tudományos felkészüléssel, tanári kompetenciával Karunk egyik VASÉLESÍTŐJE, ORCACSI SZOLÓJA, azaz szakmai formálója voltál mindez ideig. Ezt a munkát pedig úgy végezted, mint barát, mosolyoddal és szelidlelkűségeddel a mi arcunkon is mosolyt fakasztva. A Péld. 27,19-ben azt olvassuk: „miként a vízben az egyik orca a másikat megmutatja, úgy egyik embernek szíve a másikét.“ Köszönjük, hogy úgy tanítottál, úgy voltál vascsiszólo itt nálunk az elmúlt 10 évben, hogy nemcsak tudásodat mutattad meg, hanem szívedet is, és minket is megtanítottál szívmutogató emberekké lenni tudva azt, hogy a bibliai gondolkodás szerint a szív a teljes ember, a teljes személyiség és a teljes egyéniség hordozója és megvalósítója.

Kedves Sára, a mai napon köszönjük Neked mindezt. Köszönjük, hogy tudásodból, tanári egyéniségedből, szakmaiságodból mindezt megtanulhattuk, mesterizők, doktoranduszok és mi kollegák egyaránt. Megtanultuk, hogy a hitnek és a hozzá ragasztott tudásnak hol a helye, és hogyan kell sáfarkodni vele. Erről József Attila a következőképpen ír:

*„Lapulj a források tiszta fenekére,
Simulj az üveglapba,
Rejtdz a gyémántok fénye mögé,
Rejtsd el magad a frissen sült kenyérben,
Friss záporokkal szivárogi a földbe-
Hiába fűrösztd önmagadban,
Csak másban moshatod meg arcodat.
Légy a fűszálon a pici él
S nagyobb leszel a világ tengelyénél.”*

Én úgy érzem, hogy mindennek művészetében rejlik az első félidő minden értéke, és az élet második félidejének minden titka.

Kedves Sára, köszönetünk mellett fogadd ezért jókívánságunkat is. Isten éltesen a második félidő minden percében, hogy a mi mennyei csapatunk további játékos a légy ne csak Debrecenben, hanem itt Kolozsváron is a Babeş-Bolyai Tudományegyetemen.

Végül engeddd meg, hogy egy Arany János idézettel köszöntsünk:

*„Élj soká! És legyen élted,
Mint derűs nap, tiszta, víg,
Mely piros hajnalból támad
S ismét abban áldozik.”*

Ad multos annos, Főtiszteletű Tanárnó!

Szeretettel,
Molnár János